

ZALAMEGYE

társadalmi, közművelődési és gazdasági hetilap.

Előfizetési díj:
Egész évre 8 Kor. Félévre
4 Kor. Negyedévre 2 Kor.
Egy szám ára 20 fill.
Hirdetmények:
3 hasábos petitsor egyszer
18 fill. többszöri hirdetésnél
14 fill. Bélyegdíj 60 fill.
Nyilt-tér petit sora 24 fill.

A lap
szellemi és anyagi részét
illető közlemények a szer-
kesztőséghez küldendők.
Bérmertetlen leveleket csak
ismert kezeztől fogadunk el.
Kéziratokat nem küldünk
vissza.

A „Zalamegyei gazdasági egyesület“, a „Zala-eggerszegi ügyvédi kamara“, a megyei községi- és körjegyzők, a „Kaposai és novai járási községi és körjegyzők egylete“-nek, valamint a „Légrádi takarékpénztár és önszegélyző szövetkezet“-nek hivatalos közlönye.

Megjelenik minden vasárnap.

Művészi igények.

Haladásunk egy-egy újabb stadiumán rendszeren mas-mas áramlat nyomul előtérbe, mely mindig a műveltség követelményének valamely ágára nézve támaszt igényt.

Nem kell messze visszamenünk. Emlékezzünk csak arra az elvi küzdelemre, mely annak idején a görögnyelv kérdése körül kifejlődött! A görög nyelv mellett küzdök száz és egy argumentummal bizonyították, hogy a görög nyelv tudása nélkül a szószeres értelmében klasszikus műveltségű ember nem hépzelteti; az ellentábor viszont azt hangoztatta és bizonyította, szintén egész szeg argumentummal, hogy igenis lehet valaki nagyon művelt ember a nélkül is; gyakorlati értéke pedig annak a nyelvtudásnak épen séggel nincs. E helyett tehát azt sürgették, hogy az irodalmi ismeretek világába kell mélyebben behatolnunk az ifjúságot! Ilyképen egész más, sokkal finomultabb izléssel fogja megválogatni olvasmányait; meg bírja ítélni: mi a valóban szép, az örökbecsű és mi a selejtes. Izlése, műbírálati kifejlődés, egész életén át lelkes pártolója lesz az irodalomnak. Így azután Magyarországon új irodalom-pártoló generáció fejlődik, mely föllendíti majd a pártolás hiányában bizony pangó magyar irodalmat.

Akkor tehát az irodalmi igények fejlesztése volt az áramlat, mely az irodalom ismeretére nézve támasztott igényt.

A kérdést — amint tudjuk — a kecske is jól lakják, a káposzta is megmaradjon a közműveltség elve szerint úgy oldották meg, hogy a görögöt ki emelték a kötelező tárgyak sorából és melléje tették szintén fakultatív tantárgyul a görög-pótló irodalmat. Most azután van görög is, van görög-pótló is; a főgymnasiumba átlépő ifju, vagy annak a papája válogathatnak.

Az a generáció, mely ennek a reformnak következtében a jól fejlesztett irodalmi igényekkel immár körül-belül nagyra nőtt — valószínűleg mihamarabb hatalmas lendületet fog adni az irodalomnak, mivel hogy a valóban hivatott írók munkáit bizonyára erősen vásárolja már is.

Hanem újabban az irodalmi igények fejlesztése mellé ismét egy új áramlat nyomult: a művészi

igények fejlesztése: melynek az volna a célja, hogy a legújabb generáció tanuljon meg ne csak lelkesedni, élni-halni, de áldozni is a művészetért.

Ez az áramlat már Kisé költségesebb dolog abban a formában, ahogy annak érvényt akarnak szerezni és biztosítani. T. i. úgy akarják, hogy művészi remek alkotásokat műtassanak be a fejlődő ifjúságnak, és azokon megismerve a valódi szépet, fejlődjék ki bennök a műbíráló képesség s ebből folyólag a művészi szép írási lelkesedés és pártolási hajlam. Ilyen műtárlatok szervezése és berendezése azonban nagyon sokba kerül; legtöbb helyen szinte a lehetetlenséggel határos.

Ugy hisszük, hogy majd ezzel a kétségtelenül dicséretes áramlattal szemben csakhamar kénytelenek leszünk visszatérni ahhoz a legnagyobb művészhez, aki az ő remek alkotásaival magukat a művészeket is inspirálta: a természethez. Ennek a nagy művésznem majdnem mindenütt igen jól berendezett és fölülte olcsón szemléltető műtárlatai vannak. Hogy ezek mellett, a megkapó képekben gazdag műtárlatok mellett eddig csak amugy egykedvűen elhaladtunk s azokból nem tanultuk megismerni a valóban szépet, az örökszépét: annak csak az volt az oka, hogy nem tanultunk meg látni, szemlélni. Csak nézni tudunk, látni nem igen tanítottak bennünket. Látni csak az tanult meg, többnyire magától, aki költői, művészi érzékkel szellett. Mivel azonban az irodalmi vagy művészi érzék fejlesztése nem annyira ezekkel szemben, mint inkább azokkal szemben szükséges, akiknél ezt az érzéket ügyszólván fel kell ébreszteni: az iskolának az a feladata, hogy tanítson meg lehetőleg mindenkit: látni.

Ezt pedig hiába kezdik a középiskolában bármilyen költségesen berendezett képtárlatokban! Mint mindennek, úgyaművészi látásnak is megvan a maga abécéje. Ez az abécé a szemléltető oktatás.

Tehát ha a művészi igények felszínre került áramlatának érvényt akarunk szerezni és biztosítani: a látni, szemlélni tanítást már lent, az elemi iskolában, meg kell kezdeni. De nem ám úgy, mint ahogy divatban van: jól, rosszul festett képeken vagy mintákon, hanem mindent, de mindent a leg nagyobb alkotó művész kezéből kikerülten: a természetben, amint ezt különben a didaktika is megkö-

veteli. Tessék csak szigorúan megkövetelni, hogy minden szemlélteti tárgyat a természetben és ne képen vagy mintázatban tanuljon megismerni a gyermek! Tessék megkövetelni a tanítóktól, de egyúttal kellő alkalmat is adni nekik ahhoz, hogy a természeti jelenségeket, alakulásokat és egyedeket eredetiben tanítsak meg látni: akkor a középiskolai tanítás fóká nagyonykőnyű lesz a természet alkotásainak öszképen fejleszteni a művészi érzéket és nem lesz szükség költséges képtárlatokat állítani. Hanem ha látni megtanult fiatal nemzedéket a természet szépségeinek tudatos felfogatása után beállítjuk egy műtárlatba, — akkor már ott is egyszerre lát, sőt bírálni is; mert a természet fonságos szépségein kifejlesztett szem első pillanatra fölismeri az igazi művészi alkotást. Lelkét a valóban szép alkotás meg fogja ragadni s amikor már pártolni képes lesz, áldozni is fog az igazi művészetre.

Azoknak a művészi igényeknek tehát, melyek most előtérbe nyomultak, s melyeknek végső céljuk (éppen, mint az irodalmi igényeknek is) az, hogy föllendítsék a magyar művészetet: nagyon könnyen eleget tehetünk minden pénzáldozat, minden képtár nélkül is; csak elő kell venni a tanítás legnehezebb művészetét: a látni tanítást, a szemléltetést és végig kell vezetni azt a tanítást minden fókán és minden arra alkalmat nyújtó tárggyal kapcsolatosan.

Igy azután nagyobb költségek nélkül is csakhamar fejlődik hazánkban egy új generáció, mely szobáinak falait nem fogja tele aggatni afféle kontárvagy éppen rém-alkotásokkal; mert azokat nem tűri meg izlése; hanem meg fogja venni a valódi művészek alkotásait.

A zala-eggerszegi ügyvédi kamara közgyűlése.

A zala-eggerszegi ügyvédi kamara évi rendes közgyűlését Hajós István kamarai elnök elnöklése alatt a kamara hivatalos helyiségében f. hó 18-án délelőtt 10 órakor tartotta.

Elnök a megjelent kamarai tagokat üdvözli, a közgyűlést megnyitja.

A közgyűlési jegyzőkönyv hitelesítésére rendes tagokul dr. Hajós Ignác, dr. Grünwald Samu, dr. Jímbor Márton, póttagokul, Hollósy István és Mihálovits Károly kamarai tagokat választotta meg a közgyűlés.

mely örökké tart... s ő kis kacsóját kezembe téve, hallgatott — mint Istenét!

A „Zalamegye“ tárcája.

Ködképek.

Írta: Siposs Géza.

Fiatal voltam, fogékony minden jóra; tele hittel, reménnyel, idealizmussal.

Nekem dalolt a madár; nekem nyílt a tenger virág; velem játszadozott az arany napsugár. Ekkor hozta őt a sors utamba!...

Édes, hófehér volt az arca, piros az ajka, örökké nedvesek, örömtelének valának szemei. Puha, formás karjaival oly erősen tudhatott szorítani, oly forrón ölelni, s tiszta szívét feldíszíté az Úr a legszebb tulajdonokkal. Asszony volt, pici formás, édes teremtes!... Szerettem a szelíd galambot szívem egész melegével, poetikus érzéssel, melyben nem volt szenvedély, nem egy parányi kitérés...

Elhalt, elpusztult, akár csak a virág, melyet fagy ér...

Olyan mindennapos a története... Szegény volt!... S a szelíd, törekeny leánykát hozzá erőltették egy idős férfihoz, egy — gazemberhez!

Kártya-asztal mellett ült naphosszat és itta a rengeteg alkoholt; mikor pedig haza vetődött, ütötte azt az angyali lényt, s szívta a verét mindaddig, míg le nem tört a virág, míg be nem köszöntött a rettenetes valóság — a halál!...

Zúgtak-búgtak a harangok, mikor kivitték a temetőbe azt a nagyon fiatal asszonyt; kit eltemettek anélkül, hogy fogalma lett volna a szerelemről, a boldogságról!

Gyakran felkerestem a sírját, gyakran felkerestem ő is álmaimban. S én jobban szerettem most, mint valaha, jobban mint előt lehet szeretni; mert hisz, ebben mindig csalódik az ember, hű igazán csak a halott — lehet! Rövidesen el kellett nagyonom a gondozatlan sírt, a pusztá fakeszert, ott a szent helyet... Tovább mentem: de fogva tartott az — első szerelem; — tele gyűl a szemem könnyel, sírok keservesen...

Sár és kövek között vezet utunk; a kő megsebez, a sár bemocskol bennünket... Elláradunk a küzdelemben, s nincs, hol megpihenünk; üz-hajt a sors bennünket, míg össze nem omlik roskatag testünk, el nem száll halhatatlan lelkiünk...

Bánt a zenező, a pohárenség... Idegessé tesz a zaj, a láрма... Kerülöm a fényt, mely hamis; keresem a csendet, nyugalomra vágy fáradt lelkem...

Szobámban gubbasztok... Bőrömet majd megégeti a kályha melege, — lelkeim borzong, fázik!...

Mire való is ez az élet? Miért a küzdelem? Hisz a győzelmet nincs, kivel megosztanom!... Botorkálok a kövek között, bele taposom az utca sarába... keresek egy tiszta lényt, egy kezet, mely a boldogság útjára vezet, a mely nem csal meg, hanem szeret igazán... Megtaláltam.

Öztermetű, kedves barna leány volt; a — természetű volt az arca szép, az ajka piros, s tiszta lelek égett gyönyörtéséges két szemében... Lángot kapott a szívem és — felmelegedtem!... Vigyáztam rá, őriztem mint szememfényét; meg az álmai felett is őrködtem, meg a napsugarat is megakartam fogni, hogy neki adjam. Meséltem neki üdvörl, boldogságról, szerelemről.

Mai számunkhoz egy iv melléklet van csatolva.

Norvég sz. 792. Svájc 21.079. Orosz sz. 7.728. Németország 36.322. Kanada 86.123.

hat évi

használat mód és

főtér.

Ezután felolvasták és tudomásul vették az 1899-ik évben tartott két közgyűlésről felvett jegyzőkönyvet, amelynek kapcsán elnök bejelentette, hogy a közgyűlési határozatok mind foganatosítva lettek.

A kamarának az 1899-ik évi működéséről szóló jelentés felolvastatván, a közgyűlés azt tudomásul vette. Az 1899-ik évi számadások megvizsgálásáról előterjesztett a számvizsgáló bizottság jelentése, amely szerint a kamarai bírság pénzek állása 7.156 korona 40 fillér takarékpénztári betétekben és 504 korona 60 fillér hátralékos követelésben, vagyis az összes vagyon 7.661 korona; a kamarai pénztárba befolyt az 1898-ik pénztármaradvánnyal együtt 4.267 korona 86 fillér, a kiadás 3.993 korona 74 fillér s így a pénztármaradvány 274 korona 12 fillér s hozzá jó elszámolás terhe mellett kint levő előleg 264 korona 52 fillér és 3231 korona 10 fillér tagsági hátralék követelés, melyből 1840 korona esik 1899-ik évre, míg 1391 korona 10 fillér az előző évekre. A közgyűlés úgy a választmány, mint a számvizsgáló bizottság javaslatához képest a kamarai pénztárosnak az az 1899-ik évi számadását illetőleg a felmentvényt megadta.

Az 1900-ik évre vonatkozó költségvetést a választmány javaslatához képest a közgyűlés következőleg állapította meg: titkár 1899. évi tisztelet díj hátraléka 100 korona, 1900-ik évi tiszteletdíja 1000 korona, ügyész tiszteletdíja 600 korona, pénztárnok tiszteletdíja 400 korona, kamarai irnok fizetése 800 korona, lakbéré 240 korona, kiségitő díjnak fizetése 240 korona, szolgáló fizetése 240 korona, kamara helyiségbére és fűtése 340 korona, irodai szükséglet 200 korona, fegyelmi eljárás költségeire 200 korona, az országos kiállítási hátralék 400 korona, előre nem látott kiadásokra 400 korona vagyis az összes szükséglet 5.360 korona. Erre fedezetül szolgál a 3.231 korona 10 fillér tagsági hátralékból remélhetőleg befolyó 1600 korona, pénztári maradvány 274 korona 12 fillér, kint levő előleg 264 korona 52 fillér, összesen 2.138 korona 64 fillér, amelyet az 5.360 korona kiadási előirányzatból levonván, a fedezetlen szükséglet 3.221 korona 36 fillért tesz ki, amely tagsági díjjal lesz fedezendő; figyelembe véve, hogy 170 bejegyzett ügyvéd van s tekintettel arra, hogy az eddigi tapasztalat szerint s tagsági díjak $\frac{3}{5}$ -de vagyis 60%-ka foly be év folytán, a közgyűlés az 1900-ik évre a kamarai tagsági díjat 28 koronában állapította meg, melynek fele f. évi március 31-ig, másik fele július 1-ig fizetendő be. A kamarai pénztáros utasította a közgyűlést, hogy a választmányhoz a kiszabott időre be nem folyó tagsági díjakról tegyen jelentést; a választmányt pedig felhívta, hogy a kiszabott időig be nem folyt tagsági díjak behajtása iránt a szükséges intézkedést azonnal tegye meg s azt esetleg fegyelmi uton hajtsa be.

Az ügyvédek és ügyvédjeltek névsora felolvastatván, a közgyűlés azt tudomásul vette.

Tárgyalás alá vette a közgyűlés több nagy-kanizsai ügyvédek azt az indítványát, hogy a közgyűlés az igazságügyminiszterhez feliratot intézzen arra nevezve, hogy az ügyvédi kamara székhelyét Zala-Egerszegről helyezze át Nagy-Kanizsára. A közgyűlés a választmányának kellőképp megokolt javaslatára az indítványt egyhangulag elvetette.

Felolvasták a soproni ügyvédi kamaráak átiratát az iránt, hogy az 1893-ik évi XVIII t. c. 181. és 182. §§-ainak törvényhozási uton leendő oda módosítása kérelmeztesse az igazságügyminiszternél, hogy a hivatkozott törvényben megjelölt ügyekben akkor, ha a felelőbíró bíróság ítélete eltér az elsőbíróéétól, az értékre tekintet nélkül helye legyen a felülvizsgálatnak. A választmány javaslatához képest a közgyűlés a soproni kamara átiratát elfogadva, hasonló irányú felterjesztés intézését határozta el az igazságügyminiszterhez s a felirat elkészítésével és felterjesztésével a választmányt megbízta.

A zala-egerszegi önszegélyző egyesület közgyűlése.

A zala-egerszegi szövethozati önszegélyző egyesület évi rendes közgyűlését Fischer László vezérigazgató elnöknek minden lakatése én értem történni... Neveimmel kel, azzal nyújszik...

Ellelejtettem a multat, el annak minden gyötrelmet; phantasiám oly jövőt varázsolt elém, melyben oly boldog leszek, hogy parányinak fog feltűnni minden eddigi szenvedésem.

S előttem mindenütt lőn világosság!

Egy esendes holdvilágos este remegő szívvél siettem az édes találkozóra... Virág nyílt minden felé, kábító akácfa-illat áramlott a levegőben.

Ott csattogott a közelben, meleg fészékben a fülemle is...

Vártam!... — El kell jönnie, hisz megígéte! Itt a hely, hol a csillagos ég alatt örök hűséget esküdünk egymásnak... — De hiába!...

Ez a leány is elhagyott, ez a szerelem is csak — ködkép volt!... S most szomorúság, mely bánat tölti be keblemet... Könnyeim elfogytak, szememet is megrepegette a tenger fájdalom...

Mit is ér az én életem?...

S mégis vannak olyanok, kik rágódnak rajtam; kik nem hogy enyhítenék, sőt növelik fájdalmamat...

S miért? Keserű, fanyar mosoly rajzolódik ajkam köré s fejemben az a gondolat metoszkál, hogy a kutya azért ugatja meg a holdvilágot, mert fényes neki!...

De mit is segít ez az én avaságomon? Ködképeim szerte foszlottak, rideg, félremagyarázhatatlan az a valóság, mely utánok maradt!...

Megtörtém, megroskadtam! Elég volt az életből; fáradt vagyok már, — ködképeim hagyjatok el! — Pihenni vágyom!...

nöklete alatt f. hó 18-án délután 2 órakor tartotta az intézet helyiségében.

Elnökölő vezérigazgató üdvözölve a közgyűlésre megjelent részvényes tagokat, jelenti, hogy a gyűlésen 40 tag jelent meg 5630 ötenfilleres törzsbetét képviselővel, minél fogva a közgyűlés határozatképességét megállapítja s a közgyűlést megnyitja.

A közgyűlési jegyzőkönyv hitelesítésére Horváth Gyula, Schwarz Mór és dr. Grünwald Samu részvényeseket választotta meg a közgyűlés.

Ezután felolvasták az igazgatóság évi jelentését, amely utal az 1899. évvel véget ért XXII-ik csoport mérlegére, amely mérleg az intézet fokozatos fejlődésének, erkölcsi és anyagi megzimosodásának a tanúsága; tudatja továbbá a jelentés, hogy a f. 1900-ik évvel a XXV-ik üzletcsoport 3600 ötenfilleres törzsbetéttel megalakulván, az egyesület 28 éves fennállása után is még mindig nagygyobb és nagyobb tért hódít a társadalom minden osztályában; a lejárt XXII-ik üzletcsoport tiszta nyeresége 14.230 frt 63 kr., amelyre vonatkozólag az igazgatóság jelentés javasolja, hogy 10%-142 frt a tartalékalapra fordítsák, a megmaradó 14.083 frt 63 krból vonjon le a közgyűlés 200 frtot az esetleg be nem folyó késedelmi és hátralékos kamatokra, 817 frt 53 krt az igazgatóság tagok-, felügyelő- és számvizsgáló bizottság — és tisztviselői jutalomdíjára, a maradék 13.071 frt 10 kr. pedig a betevők közt lenne felosztva úgy, hogy minden 25 krajcáros törzsbetétre kamat- és osztalék fejében 3 frt 55 kr. esnek.

A közgyűlés az igazgatóság jelentését tudomásul vette, valamint a felügyelő bizottság jelentését, amelyben az igazgatóságnak a tiszta nyeresémi felosztására vonatkozó javaslatához hozzájárul s annak elfogadását ajánlja.

A közgyűlés a felügyelő bizottság jelentését tudomásul véve, a XXII-ik csoport mérlegét megállapította s a tiszta nyeresémi felosztására vonatkozólag az igazgatóság javaslatát elfogadta s elrendelte, hogy osztalék ki fizetése f. hó 21-én megkezdődjék és folytatólag tart minden héten szerdán és csütörtökön délután 2—5-ig, míg az osztalékokat az összes jelentkezőknek ki nem fizetik.

A közgyűlés ezután úgy az igazgatóságnak, mint a felügyelő bizottságnak az 1899-ik évi működését illetőleg a felmentvényt megadta.

Az 1900-ik évi költségvetést az előző évihez képest 5540 koronában állapították meg.

A közgyűlés utolsó tárgyát az alapszabályok 50-ik §-a értelmében kilépő négy igazgatósági tag állásának választás utján való betöltése képezte.

Mivel tíz tag irásban névszerinti titkos szavazást kért, elnök azt elrendelte s a közgyűlés Udvardy Ignác elnöklete alatt Epstein Sándor, dr. Grünwald Samu, Fischer Pál és Heincz János részvényesekből álló szavazatszedő küldöttséget küldött ki kebeléből és a szavazás tartamára a gyűlést felüggesztette.

A szavazás a küldöttség vezetése mellett megtörténvén s a beadott szavazatok összeszámlálván, elnök kihirdette a szavazás eredményét, amely szerint legtöbb szavazatot kaptak és ennek alapján három évre igazgatósági tagoknak megválasztottak: Gráner Géza, Rosenberg Zsigmond, Weinberger Jakab és Weisz Sándor.

Indítvány nem adatván he, elnök az ülést bezárta.

Esküdtszéki főtárgyalás.

A zala-egerszegi kir. törvényszéknél az 1900-ik év első negyedére eső esküdtszéki főtárgyalás folyó hó 19, 20, 21, 22, és 23-ik napjain volt.

Szokatlan érdeklődés volt az első napon, mikor a főtárgyalást megelőzőleg a kir. törvényszék díszgyűlést tartott, amelyet Staniszlavszky Adolf törvényszéki elnök nyitott meg közhelyesséssel fogadott beszéddel, amelyben vázolta az új bünvádi eljárás nagy fontosságát, midőn a bíró kezéből a társadalom kezébe megy át a jogszolgáltatás és új, liktető erő vonul be a tárgyalási terembe; majd fejtegeti a nagy feladatot, amely az új bünvádi eljárásban az esküdtekre vár.

A vádhatóság képviselőtében dr. Felber Arthur pécsi ítélőtáblai főügyési helyettes felkes hangon szól szintén az esküdtszéki intézmény nagy horderejéről, amelylyel a közvélemény ítélőszékké alakult át; üdvözlö az esküdteket új működésük terén, mint bizalmas munkatársait.

Végül Hajik István, a zala-egerszegi ügyvédi kamara elnöke, a kamara nevében szólal fel s méltatja az új bünvádi eljárást, amelyért az ügyvédi kar annyi időn keresztül oly szívós kitarással fáradozott; üdvözlö az esküdteket, mint akik a szív törvényeinek a végrehajtására vannak hivatva.

Az eljénzés után elnök megköszönve az ügyvédi kamara szives megjelenését, a díszülést bezárja.

Főtárgyalás február 19-én.

A fótanács tagjai: Staniszlavszky Adolf törvényszéki elnök elnöklete alatt Rohonczy István és Skoday Aurél tszéki bírák, Horváth János tszéki aljegyző, mint jegyzőkönyvvezető. A közdádló tisztelet dr. Felber Arthur pécsi kir. ítélőtáblai főügyési helyettes képviselte, míg vádlottat dr. Hajós Ignác zala-egerszegi köz- és váltóügyvéd.

Tárgy: szándékos emberölés büntetnének kíséreltével vádolt Bölec Mihály elleni bűntény.

A 30 esküd közül megjelent 28; egy (Risner Ferenc) elmaradását betegséggel igazolta, egy (Sélley Lajos) nem jelent meg, aki ellen a törvényszék az eljárást meginditandja.

Sorshuzás utján az esküdtribóság a következő 12 tagból, alakul meg: Magyary Miklós, Vendel János, Fülöp Imre, Gajdos Károly, Mojzer József, dr. Wollák Adolf, Horváth Béla, Hajik István, Földes Sándor, Szabó Károly, Szabady Géza, Pallér Kálmán.

Miután esküdtek letették az esküt, a tanuk, orvos és fegyverszakértők megjelentek, Skoday Aurél tszéki bíró felolvasta a vádhatározat rendelkezés részét, amely szerint Bölec Mihály szándékos emberölés büntetnének kíséreltével van vádolva.

Vádlott Bölec Mihály 41 éves, nős, ref. vallásu bollahidai lakos, nejétől 12 éve elválva él, a vádbeli bűncselekményekre vonatkozólag következőleg vall: 1896-ban került össze Tóth Jánosné—Józsa Rózával, aki 70 frtot hozott a hához, melyet ő átvett és kezel s a szerzett birtokot az asszony nevére iratta; mult év november 4-én békésen elváltak, a birtokot visszairatták nevére, ő pedig 150 frtos adóslevelet adott, melyet a birtokra be is kebeleztek; ezután egy hónapig szolgált; az asszony követelte a 150 frtot; kért egyesektől kölcsön, nem adtak; a novai takarékpénztárban sem kapott kölcsön; erre december 28-án Kerka-Kutasra ment azzal a szándékkal, hogy az asszonyt rávegye a vásárra; este ért a koresmába, ott az istállóban meghalt, másnap reggel áthivatta az asszonyt, aki megment, kinalta pálinkával s kérte, ne tegye tönkre, várjon el a pénzzel, írja alá az irást a halasztásra, amit hozott, mert most nem fizethet; mikor az asszony azt mondta: akár mi lesz is belőle, most már nem segíthet; ez alatt jött haragra, elveszett az esze és rálőtt egyszer a szobában; megengedi, hogy megegyeszen ráltt s mikor az asszony a szobából kiszaladt, meg hártat lőtt, de már ekkor esze nem volt helyén. Nem sajnált, hogy birtokomat elveszik, gondolta, én sem sajnálom; nem akartam agyonlőni, csak megijeszteni. A pisztolyt azért vitte magával, hogy ut közben veszettkutya ellen védekezzék.

Tóth Jánosné—Józsa Róza sértett, 37 éves, ref. vall. férjétől elváltan él, vádlottal gazdaasszony volt; rosszul bánt vele, mindig pénzt követelt s ha hazulról hozott, elköltötte; gyakran ütötte, puskával fenyegette; mult tavasszal ott hagyta, Körmentre ment szolgálni, de utána ment, felmondotta a szolgálatot; husvét táján visszament, pár hétig jó volt; dolgozni nem akart, csak vadászni és jól élni; nem tuott eleget szerezni szérére, novemberben ott hagyta, de előbb kiegyeztek; 150 frtos adós levelet adott, hogy újévkor kiizetti, 50 frtban meg egy tehenet hajtott el; mikor ruhájáért és varrógépiért kocsival Bollahidára ment, Bölec besukodott, testvéreinek, aki az ajtóhoz ment, fenyegetőleg mondta, hogy baj lesz; mikor felültek a szekerre, kerülő uton utánuk szaladt, lövést hallottak, nem látta őt egész tisztán, de ruhája után gondolja, hogy ő volt; atya házában is felkereste s azt mondta, bárhova mész, utánad megyek s agyonlőlek, általam pusztulsz el. Ezután elmondja találkozását Bölecczel a koresmában és meglövetését, mint azt Bölec vallotts s kártérítésül 300 frtot kér. Szembesítésnél Bölec tagadásba vette, hogy atyjánál azt mondta volna: agyonlővi, általa pusztul el; mikor Tóthné ruhájáért nála volt, nem ő lőtt utánuk.

Tomecz Antal kerka-kutasi koresmáros előadja, mint lőte meg nála s jelenlétében a vádlott Tóth Jánosné, az első lövést egy öl távolságban tette, az asztal volt köztük, előzőleg vádlott az asszonnyal szépen beszélt, meg is kinalta pálinkával; majd elmondja részletesen vádlott elfogatásának körülményeit.

Sárkány Vince és Nagy Mihály a koresmáros pajtájában dolgoztak, mikor a lövés elhangzott, segítettek vádlottat elfogni.

Orbán János vallja, hogy ő vitte Tóthné Bollahidára holmijáért, de nem eresztette be őket; mikor elmentek, utánuk az uton egy lövés történt, oda nézett, az embert nem ismerte fel, de olyanforma öltözete volt, mint vádlottnak.

Józsa Pál sértett testvére, mikor vele ment holmijáért Bollahidára, a történeteket Orbán Jánossal egybehangzóan adja elő; tudja, hogy testvére egy tehenet hozott el, 150 frtról pedig adóslevelet kapott.

Józsa István sértett atya, vallja, hogy mikor vádlott egy reggel leánya után jött, ez mondta neki, ne járjon utána, maradjon magának, vagy ugy elmegy, hogy nem is hall róla, mire vádlott azt felelte, bárhova mégyesz, felkereslek, ha tíz év múlva is es elpusztul lak, amit a szembesítésnél a vádlott beismert.

Gömbös Gábor, Császár Mihály, Lukács László, Kovács Miklós, Pál József az iránt vallanak, hogy tőlük vádlott karácsony táján pénzt kért kölcsön; mert új évre fizetni valója van.

Major Károly és Ross Mihály fegyverszakértők közül első előadja, hogy a vádlott által használt forgó pisztoly 2-3 lépésről ha nemes részeket talál, alkalmas az élet kioltására, 4-5 lépésről ruhán keresztül azonban nem hiszi, hogy az életet elolthassa, legfeljebb sebesülést okozhat; mert a patronban kevés puskapor van. Vele szemben a másik szakértő azt állítja, hogy a felmutatott tölténnyel löve, 15 lépésről is agyon lehet valakit löni, ha a lövés nemesebb részt talál.

Ezután az orvosszakértők mondják el véleményükre a sértett sebeire nézve. Dr. Nagy Lajos csesztregi kör orvos, aki a sértettet meglövetése után gyógygelyezte, egész részletességgel adta elő a betegség lefolyását, a közben felmerült kórtüneteket. Dr. Hány István törvényszéki orvos tüzetes jelentést tesz a négy lövés által a jobb hónalj meliső részen, a jobb vállizületnél, a jobb láb hátsó részén levő lövésű sebek mai állapotáról; a sérülések gyógyulására legalább 30 nap volt szükséges, a jobb felkar használhatósága legalább még fél év múlva következik be.

Vádlott elmebeli állapotára nézve ugy dr. Hány István, mint dr. Thassy Gábor törvényszéki orvosszakértők előadják, hogy vádlott elmezavar- vagy öntudatlanságban nem szenved, illetve a bűncselekmény elkövetésekor sem szenvedett s így akaratának szabad elhatározási képességével birt.

Ezután a törvényszék felhívására ugy a vádhatóság, mint a védelem képviselője beadta az esküdtekhez intézendő kérdést, illetve kérdéseket, mire a törvényszék

Major Károly és Ross János puszkaműves szakértők véleménye szerint a használt fegyverrel nemcsak egy embert, de egy ökröt is le lehetne löni.

Weinberger Berta, a vádlott Mózesnek testvére, vallja, hogy Saly miatt nyerhetette meg senki a pörét, mert hamis tanukat fogadott, apja is elvesztette Saly ellen pörét; őt szerelmével üldözte egész nyáron; biztatta, hogy ha szeretni fogja őt, akkor az apját nem fogják pörölni, ellenkezőleg elveszi családjá kenyerét, meztelen fogja kikergetni Csasztrégről, mert Saly mindenre képes; még agyonlövésével is fenyegette; míg az apja Karlsbadban volt, ostromolta, Bécsbe akarta szöktetni; négyszer volt ellauók végrehajtás foganatosítva.

Bátscher Károly 200 ftig perelte Weinbergeréket és Saly segédkezett az eljárásban; ez jelölte meg a végrehajtandó tárgyakat.

Csaszleg Mari, Weinbergerék cselédje, amellet tanuskodik, hogy Saly üldözte szerelmével Weinberger Bertát, aki őt mindig arra kerte, hogy ha Saly náluk van, lehetőleg közelben tartózkodjék.

Főtárgyalás február 22-én.

A f. hó 21-én megkezdett hünperben folytatták a tárgyalást:

Fehér József, Laskovits Sándor, Hermán Péter, Kósa Ferenc, Bagó Pál, Fentős Pál, Borsos Ferenc, Baksa József, Farga István, Németh István tanuk Rozenzweig adósaí voltak, akikről a tartozást Saly meggyilkoltatása előtt kérte.

Ezután **dr. Hajós Ignác** a védelem nevében kéri bizonyíthatatni azt az erkölcsi kényszert, amit Saly az egész Csasztrég község lelkületére gyakorolt; nevezetesen bizonyíthatatni, hogy Saly még májusban Horváth első rendű vádlottat, ennek testvérét s még két odaváló serdülő gyermeket lopásra, rablásra, betörésekre felbujtatta, hogy Rácz jegyzőt a Kerkába fujsák; hogy a plebánost az ablakon keresztül öljék meg; felbujtotta Kiss János kiszabadult fegyenczet, hogy a plebános házat gyujtsa meg; Unger József vádlott felmentése végett 1200 ftért tanuként szerepelt saját felajánlására; hogy Weinbergerékre egyesesen rájuk utazott, hogy őket tönkre tegye s a korcsmából kidobta őket; hogy négy gyermeket felbujtolt arra, hogy a káplánt dobják agyon; Albert csendőrőrmester kihallgatandó volna, hogy ezeket a dolgokat mind tudta, de Saly furfangja miatt nem volt soha mód és alkalom ellene fölléphetni; az összes előjárás, lelkész, jegyző bizonyosságul szolgál, hogy Saly befurakodott minden egyes családnak a magán dolgaiba, az embereket összevesztette, mikor azután egyiknek is, másiknak is adta tanácsait, ami által a két fél között a dolog inkább elmérgesedett, aminek kifolyása volt, hogy vagy 80 becsület-sértési és rágalmozási per volt ellene: a község réme volt annyira, hogy mikor haldoklott, attól féltek, hogy meggyógyul.

A törvényszék tanácskozára vonult föltre, mely után a védelem részéről felhozott egyes tanuk kihallgatását elrendelte.

Dr. Chilkó Sándor tanu vallja, hogy Rozenzweignek nála pöre volt, nála november 5-én megjelent, de nem kellett volna megjelennie, hogy a Horváth jó fiu volt, Saly biztatta, valamint társait a lopásra.

Rácz István községi jegyző vallja, hogy Saly bujtotta fel a Horvát gyerekeket, hogy őt a Kerkába fujsák; vallja, hogy Saly kerítette Weinberger Bertát.

Sándor János csasztrégi plebános vallja hogy Saly a községben a jótékony ügyeket, mint templomépítést, megakadályozta; hasonló elbánásban részesítette az iskola ügyet is. a tanító földjét konkolylyal hintette el a bevetés után; a jegyző rózsafát kivágatta; a jegyzőt a Kerkába akarta fullasztatni; őt magát felakarta gyujtatni egy, a börtönből kiszabadult fegyenczel, aki ezt neki személyesen törödelmesen bevallotta; másokat arra biztalt, hogy tegyenek neki jelentékeny kárt; fővádlottat és testvéreit arra biztatta, hogy őt szobájában, vagy a kertben verjék agyon; a káplánt megdöbáltatta; Weinberger Ignác panaszkodott neki, hogy leányát megakarja keríteni, hogy magát az árveréssel tönkre tette, valamint a korcsmából való kidobással; hogy Saly 600 ft fizetése dacára nagy lábon élt, pazarul költsékezett, a községet rómülletben tartotta, amit halála után egy népdalban meg is örökítették.

Stojánovits Jenő csasztrégi segédlelkész vallja, hogy Weinberger Ignác panaszkodott neki, miszerint Saly szerelmével üldözi az ő Berta leányát; tanu a Horváth fiukkal megdöbáltatta.

Unger György erdős vallja, hogy 21 hónapig vizsgálati fogságban volt, mikor Saly az ő nevéhez ment s kért tőle egyszer 400 ftot, egyszer 500 ft azon címen, hogy férjét kiszabadítja; ki is szabadult s ez a pénz biztosítékul lett letéve, melyet kiszabadulásakor meg kellett volna kapnia, azonban sem a felmentő végzés, sem a biztosítékot nem kapta meg.

Lendvay János gypmester vallja, hogy őt Saly 100 ftig megbüntette s Horváthot felbérelte, hogy 90 darab gyümölcsfáját vágja ki.

Daday János tanító vallja, hogy földjét Saly konkolylyal hintette be s ezért bevetett földjét fel kellett szántatnia; Horváth személyes boszúból élt nem tehetett, mert nem volt haragosa.

Kiss János bognár éveken át szállított Salynek hordó dongát, fel akarta őt is használni a plebánosnak kár okozására, de ő ebbe nem ment bele.

Kozma János rossz indulatnak ismerte Salyt, aki az ő elődjét állásukból kitaru; ellene is tett lépéseket.

Bot József heismeri, hogy Saly biztatta őt a zsidók pincéinek feltörésére; Saly vezette őket a pincéhez, megmutatta nekik a zár feltörési módját: a bort Salyhoz vitték.

Horváth István tanu előbbinek vallomását megerősíti; Saly biztatta őt, hogy a papot dobálják meg, a jegyzőt öljék meg, biztatta őket a jegyző rózsafáinak kivágására, elmondja, hogy Saly biztatására zsákban félmérő konkolyt,

vitték a tanító földjére; eladatta házukat és azzal fenyegette őket, hogy ha mindezeket meg nem teszik, lelvi őket.

Horváth Gábor előadja, hogy Saly a jegyzőt velük agyon akarta üttetni; biztatta őket a pincék feltörésére, a gypmester gyümölcsfáinak a kivágására és arra, hogy a pap kutjába dobjou mérget; a lopott borból Saly is ivott, a konkolyt maga Saly mérte ki.

Albert János csasztrégi csendőrőrmester előadja, hogy a bűneseteket tudja, de bizonyítani nem tud, azonban tény, hogy az ellopott boros üvegeket Saly szedte elő pincéjéből, amint ezt a tényvázlatban elő is adta; vádlottól semmi bűncselekményt sem tud az ideig, míg Saly szolgálatába került.

Felolvasták Horváth János vádlott keresztlevélét, mely szerint 19 éves és Weinberger Móric születési bizonyítványát, mely szerint 17 éves.

A bizonyítási eljárás befejeztetvén, elnök felhívja a vádhatóságot s a védő ügyvédek az esküdtekhez intézendő kérdések beadására, ami megtörténvén, elnök este 7 és fél óraker a főtárgyalást holnapra elnapolta.

Főtárgyalás február 23-án.

Elnök reggel 9 óraker a folytatlagos főtárgyalást megnyitván, felhívja a védő ügyvédek, hogy a kérdésükben foglalt ellenálthatian erő megállapítására vonatkozó tényközlönyeket adják elő, amit ezek megtevén, a bíróság a kérdések végleges megállapítása végett félrevonult.

Megállapítván a bíróság az esküdtekhez intézendő kérdéseket, elnök a folytatlagos ülést megnyitja, a jegyző a végleg megállapított kérdéseket felolvassa, mely után következett a vádbeszéd, majd **Boschán Gyula** védő tartotta meg védbeszédét, mely után délután 1 óraker elnök az ülést délután 3 óráig felfüggesztette.

Délután 3 óraker elnök a felfüggesztett főtárgyalást megnyitja s a védelem képviselőjében **dr. Grünwald Samu és dr. Hajós Ignác** ügyvédek mondják el védbeszédüket. Ezt követte a vádhatóságnak válasza, majd ismét a védelem viszonzválasza.

Elnök azután az esküdteknek ugy általában teendőjükre nézve, mint különösen a tenforgó bűnyügre vonatkozólag a kellő utbaigazítást megadván, az esküdtek félrevonult tanácskozára, mely időre elnök a főtárgyalás felfüggeszti.

Az esküdtek harmadfél óráig tanácskoztak s hozták meg ítéletüket a bíróság részéről hozzájuk intézett kérdésekre.

Az esküdtek tanácskozásukat befejeztvén, a törvényszék elnöke a folytatlagos főtárgyalást megnyitja és az esküdtek nevében azok választott főnöke, **Magyar Miklós** kihirdeti az esküdtek ítéletét, amely szerint az esküdtek

Horváth János elsőrendű vádlottat a gyilkosság bűntettében, Rozenzweig Hermann harmadrendű vádlottat a gyilkosságra való felbujtásban bűnösnek mondták ki, míg Weinberger Mózes másodrendű vádlottat ugy a gyilkosságban, mint a szándékos emberölésben való bűnrészeség alól felmentették.

Az esküdtek ítéletének kihirdetése után a vádhatóság a bűntetés kiszabására nézve tette meg indítványát, ami után a törvényszék ítélethozatal végett félrevonult.

Este 10 és fél óraker hirdette ki az elnök a törvényszék ítéletét, amelylyel ugy Horváth János, mint Rozenzweig Hermann vádlottakat 15-15 évi fegyházra és 10 évi hivatalvesztésre ítélte, míg Weinberger Mózes vádlottat felmentette és szabadlábra helyezte.

Az ítéletnek Horváth János és Rozenzweig Hermannra vonatkozó része ellen a védő ügyvédek, Weinberger Mózesre vonatkozó része ellen a vádhatóság emelt panaszt.

Az esküdtszéki főtárgyalás első cyklusa véget ért. Mielőtt az ennek lefolyását feltüntető, kimerítő tudósításunkat bezárnók, a közvéleménynek adunk kifejezést, midőn elismeréssel emlékezünk meg Stanislavszky Adolf törvényszéki elnökről, aki az öt napig húzódt, valóban fárastó tárgyalást a legnagyobb tapintattal, lakadást nem ismerő kitartással, a legkisebb körülményre is kiterjedő éber figyelemmel, biztos kézzel, ritka gyakorlottsággal vezette, ügyelve szüntelenül arra, hogy a tárgyalás keretébe nem vágó legcsekélyebb körülmény se kerüljön felszínre.

Elismerés illeti a vádhatóságot is, midőn főleg a főtárgyalás második napján a gyujtogatással vádolt Nagy Teréz bűnyügebén mondott vádbeszédében rámutatott a nővel szemben fennálló társadalmi betegségre, melynek vádlott is áldozata lett s mely bűnének enyhítéséül szolgált.

Derekasán megálta helyét a védelem is, nem hagyva figyelmen kívül legcsekélyebb körülményt sem, ami védeniük előnyére szolgált: a jelen volt hallgatóság közhelyesléseivel találkozott jeles védbeszédük fényes bizonyítva volt a leglelküimeretesebb eljárásnak, melylyel védeniük ügyét felkarolta s az egész ügyet teljes megvilágításba helyezték, ami bizonyára nagy befolyással volt az esküdtek verdiktjének megalkotásában.

Méltó dícséret illeti az esküdteket is, akik első, terhes munkájukat nyugodt higgadissággal, fáradságot nem kiméllő kitartással végezték és verdiktjuk a közvélemény igazi megnyilatkozása volt.

A soproni kereskedelmi- és iparkamra köréből.

Meghívó

a soproni kerületi kereskedelmi és iparkamara csütörtökön folyó 1900. évi március hó 1-én délután 1/24 óraker, a kamara saját üléstermében tartandó rendes közös ülésére.

Kelt Sopronban, 1900. évi február hó 8-án.

Az elnök:

Ullein József, s. k.

Tárgysorozat:

I. Elnöki jelentés az utolsó ülés óta beérkezett s részben elnökiileg elintéztet fontosabb ügyekről.

II. Titkári jelentés az ügytergalomról.

III. Ó nagyméltósága a kereskedelmi m. kir. miniszter urnak mult évi december hó 1-én 65.746/IX. szám alatt a hazai gyártmányu gyufák támogatása tárgyában kelt magas leirata, a kereskedelmi szakosztály vonatkozó javaslatával.

IV. Ó nagyméltósága mult 1899. évi december hó 23-án 77.054/IX. szám alatt a kamara 1900. évi költség-előirányzata tárgyában érkezett magas leirata, elnöki jelentéssel.

V. Ó nagyméltósága mult 1899. évi december hó 3-án 77.418/VIII. szám alatt Nezsider község piaci hely-pénzdijszabályzata tárgyában érkezett magas leirata, az iparszakosztály vonatkozó javaslatával.

VI. Ó nagyméltósága mult 1899. évi december hó 1-én 78.896/VIII. szám alatt a szobatapétázás tárgyában érkezett magas leirata, az ez ügyben meghallgatott szak-értekezlet javaslatával.

VII. Ó nagyméltósága mult 1899. évi debember hó 12-én 79.619/VIII. szám alatt az ingatlanok forgalmának és kereskedelmi ügyleteknek közvetítésével foglalkozó ügynökök intézményének szabályozása tárgyában érkezett magas leirata, a kereskedelmi szakosztály vonatkozó javaslatával.

VIII. Ó nagyméltósága f. évi január hó 4-én 80.929/VIII. B. 899. szám alatt a tojaskereskedés fejlesztése tárgyában érkezett magas leirata a kereskedelmi szakosztály vonatkozó javaslatával.

IX. Ó nagyméltósága folyó évi január hó 2-án 81.201/VIII. B. 899. szám alatt a rongykereskedés fejlesztése tárgyában érkezett magas leirata, a kereskedelmi szakosztály vonatkozó javaslatával.

X. Ó nagyméltósága folyó évi január hó 21-én 82.023/IX. 899. szám alatt a Sopronban létesítendő állami iparszakiskola tárgyában érkezett magas leirata, az iparszakosztály vonatkozó javaslatával.

XI. Ó nagyméltósága folyó évi január hó 3-án 82.640/VI. 899. szám alatt, Szerbiába irányuló kivitelünk fejlesztése tárgyában érkezett magas leirata, az iparszakosztály vonatkozó javaslatával.

XII. Ó nagyméltósága folyó évi január hó 19-én 83.811/VIII. B. 899. szám alatt a csomagokban auit cikkek mennyiség-tartalmának helyes megjelöléséről szolo 1893. évi XXXIV. t. c. 2. §-a értelmében kiadandó rendelettervezet tárgyában érkezett magas leirata, a kereskedelmi szakosztály vonatkozó javaslatával.

XIII. Ó nagyméltósága mult 1899. évi december hó 20-án 84.306/VIII. A. szám alatt az ipartörvény 175. §-a szerint alkotandó ipartanácsok tárgyában érkezett magas leirata, az iparszakosztály vonatkozó javaslatával.

XIV. Ó nagyméltósága folyó évi január hó 19-én 85.366. szám alatt a tisztességtelen eljárásnak a kereskedelemben való megakadályozására vonatkozó intézkedésekre nézve kidolgozott tervezet tárgyában érkezett magas leirata, a kereskedelmi szakosztály vonatkozó javaslatával.

XV. Ó nagyméltósága f. évi január hó 3-án 86.014/VIII. 99. szám alatt Sopronvarmegye törvényhatóságának a hálólo-kereskedés korlatozása tárgyában alkotott szabályrendelete kérdésében érkezett magas leirata, a kereskedelmi szakosztály vonatkozó javaslatával.

XVI. Ó nagyméltósága mult 1899. évi december hó 31-én 86.400/VIII. A. szám alatt a hentes iparnak mézárós ipar folytatására feljogosító iparigazolvány alapján való gyakorolhatása kérdésében érkezett magas leirata, az e tárgyban meghallgatott szakertekezlet javaslatával.

XVII. Ó nagyméltósága f. évi január hó 5-én 88.732/899. szám alatt a liverpooli főconsulatus területére irányuló kiviteli kereskedelem fejlesztése tárgyában érkezett magas leirata, a kereskedelmi szakosztály vonatkozó javaslatával.

XVIII. Ó nagyméltósága f. évi január hó 13-án 687/VI. szám alatt a kamara mult 1899. évi 6830. számú felterjesztésére érkezett magas leirata.

XIX. Ó nagyméltósága folyó évi január hó 20-án 1234. szám alatt a vám- és kereskedelmi szerződések megújítása tárgyában érkezett bizalmas leirata, az elnökség vonatkozó javaslatával.

XX. Ó nagyméltósága folyó évi január hó 19-én 1358/VIII. szám alatt Zalaegerszeg r. t. városnak a vásári rendtartás tárgyában alkotott szabályrendelete ügyében érkezett magas leirata, az iparszakosztály vonatkozó javaslatával.

XXI. Ó nagyméltósága mult 1899. évi október hó 23-án 65.356/VIII. szám alatt a kereskedelmi üzletek vasárnapi munkaszünetet tárgyában érkezett magas leirata, a kereskedelmi szakosztály vonatkozó javaslatával.

XXII. A marosvásárhelyi társkamaraának a söröspalackok hitetítésére és szállítása tárgyában kereskedelem-ügyi miniszter ur Ó nagyméltóságához intézett kétrend-beli felterjesztése, az iparszakosztály vonatkozó javaslatával.

XXIII. A szegedi társkamaraának átírata a m. kir. honvédség és a cs. és kir. hadsereg Magyarországon beszerzendő összes ruházati és a kisipar által előállitható más ipari cikkeknek a kisipar számára való biztosítása tárgyában, az iparszakosztály vonatkozó javaslatával.

XXIV. A temesvári társkamaraának a bornagykereskedésekben adómentesen árusitható bormennyiség minimumának, valamint a borvásárlásoknak az adójögbőlönél való előzetes bejelentése tekintetében előirt határidőnek leszállítása iránt a kereskedelmiügyi miniszter ur Ó nagyméltóságához intézett felterjesztése, a kereskedelmi szakosztály vonatkozó javaslatával.

XXV. Az „Országos Iparegyesület" igazgatóságának az országoa iparpártolási akció tárgyában érkezett át-irata, az iparszakosztály vonatkozó javaslatával.

XXVI. Sopron sz. kir. város tanácsának 1899. évi

Major Károly és Ross János puszkaműves szakértők véleménye szerint a használt fegyverrel nemcsak egy embert, de egy ökröt is lehetne löni.

Weinberger Berta, a vádlott Mózesnek testvére, vallja, hogy Saly miatt nem nyerte meg senki a pörét, mert hamis tanukat fogadott, apja is elvesztette Saly ellen pörét; őt szerelmével üldözte egész nyáron; biztatta, hogy ha szeretni fogja őt, akkor az apját nem fogják pörölni, ellenkezőleg elveszi családjá kenyerét, mezitelen fogja kikergetni Csesztregből, mert Saly mindenre képes; még agyonlövéssele is fenyegette; míg az apja Karlsbadban volt, ostromolta, Bécsbe akarta szöktetni; négyszer volt ellenuk végrehajtás foganatosítva.

Bitscher Károly 200 ftig perelte Weinbergeréket és Saly megkezdte az eljárást; ez jelölte meg a végreajtonok a felfogható tárgyakat.

Cseszleg Mari, Weinbergerék cselédje, amellel tanakodik, hogy Saly üldözte szerelmével Weinberger Bertát, aki őt mindig arra kerte, hogy ha Saly náluk van, lehetőleg közelben tartózkodjék.

Főtárgyalás február 22-én.

A f. hó 21-én megkezdett hünperben folytatták a tárgyalást:

Fehér József, Laskovits Sándor, Hermán Péter, Kósa Ferenc, Bagó Pál, Fenti Pál, Borsos Ferenc, Baksa József, Varga István, Németh István tanuk Rozenzweig adócai voltak, akikről a tartozást Saly meggyilkoltatása előtt kérte.

Ezután **dr. Hajós Ignác** a védelem nevében kéri bizonyíthatni azt az erkölcsei kényszert, amit Saly az egész Csesztreg község lelkületére gyakorolt; nevezetesen bizonyíthatni, hogy Saly még májusban Horváth első rendű vádlottat, ennek testvérét s még két odaváló sorduló gyermeket lopásra, rablásra, betörésekre felbújtotta, hogy **Rácz** jegyzőt a Kerkába fujsák; hogy a plebánost az ablakon keresztül öljék meg; felbújtotta Kiss János kiszabadult fegyenczet, hogy a plebános házat gyujtsa meg; **Unger József** vádlott felmentése végett 1200 ftért tanuként szerepelt saját felajánlására; hogy Weinbergerékre egyesenesen rájuk utazott, hogy őket tönkre tegye s a koreszmából kidobatta őket; hogy négy gyermeket felbújtott arra, hogy a káplánt dobják agyon; **Albert** csendőrmeister kihallgatandó volna, hogy ezeket a dolgokat mind tudta, de Saly fúrfangja miatt nem volt soha mód és alkalom ellene fellépni; az összes előjárás, lelkész, jegyző biznyságul szolgál, hogy Saly befurakodott minden egyes családnak a magán dolgaiba, az embereket összevesztette, mikor azután egyiknek is, másiknak is adta tanácsait, ami által a két fél között a dolog inkább elmérgesedett, aminek kifolyása volt, hogy vagy 80 becsületért és rágalmazási per volt ellene: a község réme volt annyira, hogy mikor haldoklott, attól féltek, hogy meggyógyul.

A törvényszék tanácskozására vonult föltre, mely után a védelem részéről felhozott egyes tanuk kihallgatását elrendelte.

Dr. Chilkó Sándor tanu vallja, hogy Rozenzweignek nála pöre volt, nála november 5-én megjelent, de nem kellett volna megjelennie, hogy a Horváth jó fiu volt, Saly biztatta, valamint társait a lopásra.

Rácz István községi jegyző vallja, hogy Saly bujtotta fel a Horvát gyerekeket, hogy őt a Kerkába fojtsák; vallja, hogy Saly kerítette Weinberger Bertát.

Sándor János csesztregi plebános vallja hogy Saly a községben ajótékony ügyeket, mint templomépítést, megakadályozta; hasonló elbánásban részesítette az iskola ügyet is, a tanító földjét konkolylyal hiutette el a bevetés után; a jegyző rózsafát kivágatta; a jegyzőt a Kerkába akarta fullasztatni; őt magát felakarta gyujtatni egy, a börtönből kiszabadult fegyenczel, aki ezt neki személyesen törődelmesen bevallotta; másokat arra biztattott, hogy tegyenek neki jelentékeny kárt; fővádlottat és testvérőit arra biztatta, hogy őt szobájában, vagy a kertben verjék agyon; a káplánt megdobáltatta; Weinberger Ignác panaszkodott neki, hogy leányát megakarja keríteni, hogy magát az árverzéssel tönkre tette, valamint a koreszmából való kidobással; hogy Saly 600 ft fizetése dacára nagy lábon élt, pazarul költsékezett, a községet romlulben tartotta, amit halála után egy népdalban meg is örökítettek.

Stojánovits Jenő csesztregi segédlelkész vallja, hogy Weinberger Ignác panaszkodott neki, miszerint Saly szerelmével üldözi az ő Berta leányát; tanu a Horváth fiukkal megdobáltatta.

Unger György erdős vallja, hogy 21 hónapig vizsgálati fogságban volt, mikor Saly az ő nejehez ment s kért tőle egyszer 400 ftot, egyszer 500 ft azon cimen, hogy férjét kiszabadítja; ki is szabadult s ez a pénz biztosítékul lett letéve, melyet kiszabadulásakor meg kellett volna kapnia, azonban sem a felmentő végzést, sem a biztosítékot nem kapta meg.

Lendvai János gyepmester vallja, hogy őt Saly 100 ftig megbüntette s Horváthot felbérelte, hogy 90 darab gyümölcsfáját vágja ki.

Daday János tanító vallja, hogy földjét Saly konkolylyal hintette be s ezért bevetett földjét fel kellett szántatnia; Horváth személyes boszúból ezt nem tehette, mert nem volt haragosa.

Kiss János bognár éveken át szállított Salynek hordó dongát, fel akarta őt is használni a plebánosnak kár okozására, de ő ebbe nem ment bele.

Kozma János rossz indulatnak ismerte Salyt, aki az ő elődjait állásukból kitaru; ellene is tett lépéseket.

Bot József beismeri, hogy Saly biztatta őt a zsidók pincéinek feltörésére; Saly vezette őket a pincéhez, megmutatta nekik a zár feltörési módját; a bort Salyhoz vitték.

Horváth István tanu előbbinek vallomását megerősíti; Saly biztatta őt, hogy a papot dobálják meg, a jegyzőt öljék meg, biztatta őket a jegyző rózsafáinak kivágására, elmondja, hogy Saly biztatására zsákbán félméről konkolyt;

vitték a tanító földjére; eladatta házukat és azzal fenyegette őket, hogy ha mindezeket meg nem teszik, levölí őket.

Horváth Gábor előadja, hogy Saly a jegyzőt velük agyon akarta ütteni; biztatta őket a pincék feltörésére, a gyepmester gyümölcsfáinak a kivágására és arra, hogy a pap kutjába dobjon mérget; a lopott borból Saly is ivott, a konkolyt maga Saly mérte ki.

Albert János csesztregi csendőrmeister előadja, hogy a büneseteket tudja, de bizonyítani nem tud, azonban tény, hogy az ellopott boros üvegeket Saly szedte elő pincéjéből, amint ezt a tényvázlatban elő is adta; vádlottól semmi büncselekményt sem tud az ideig, míg Saly szolgálatába került.

Felolvasták Horváth János vádlott keresztlevelét, mely szerint 19 éves és Weinberger Móríc születési bizonyítványát, mely szerint 17 éves.

A bizonyítási eljárás befejeztetvén, elnök felhívja a vádhatóságot s a védő ügyvédek az esküdtekhez intézendő kérdéseket beadására, ami megtörténvén, elnök este 7 és fél órakor a főtárgyalást holnapra elnapolta.

Főtárgyalás február 23-án.

Elnök reggel 9 órakor a folytatólagos főtárgyalást megnyitván, felhívja a védő ügyvédek, hogy a kérdésükben foglalt ellenállhatlan erő megállapítására vonatkozó ténykörülményeket adják elő, amit ezek megtevén, a bíróság a kérdések végleges megállapítása végett félrevonult.

Megállapítván a bíróság az esküdtekhez intézendő kérdéseket, elnök a folytatólagos ülést megnyitja, a jegyző a végleg megállapított kérdéseket felolvassa, mely után következett a vádbeszéd, majd **Boschán Gyula** védő tartotta meg védbeszédét, mely után délután 1 órakor elnök az ülést délután 3 óráig felfüggesztette.

Délután 3 órakor elnök a felfüggesztett főtárgyalást megnyitja s a védelem képviseletében **dr. Grünwald Samu és dr. Hajós Ignác** ügyvédek mondják el védbeszédüket. Ezt követte a vádhatóságnak válasza, majd ismét a védelem viszonzválasza.

Elnök azután az esküdteknek úgy általában teendőjükről nézve, mint különösen a felforgó bűnyügre vonatkozólag a kellő utbaigazítást megadván, az esküdtek félrevoltak tanácskozásra, mely időre elnök a főtárgyalást felfüggeszti.

Az esküdtek harmadfél óráig tanácskoztak s hozták meg ítéletüket a bíróság részéről hozzájuk intézett kérdésekre.

Az esküdtek tanácskozásukat befejezván, a törvényszék elnöke a folytatólagos főtárgyalást megnyitja és az esküdtek nevében azok választott főnöke, **Magyar Miklós** kihirdeti az esküdtek ítéletét, amely szerint az esküdtek

Horváth János elsőrendű vádlottat a gyilkosság bűntetteiben, Rozenzweig Hermann harmadrendű vádlottat a gyilkosságra való felbujtásban bűnösnek mondták ki, míg Weinberger Mózes másodrendű vádlottat úgy a gyilkosságban, mint a szándékos emberölésben való bűnrészesség alól felmentették.

Az esküdtek ítéletének kihirdetése után a vádhatóság a büntetés kiszabására nézve tette meg indítványát, ami után a törvényszék ítélethozatal végett félrevonult.

Este 10 és fél órakor hirdette ki az elnök a törvényszék ítéletét, amelylyel úgy Horváth János, mint Rozenzweig Hermann vádlottakat 15-15 évi fegyházra és 10 évi hivatalvesztésre ítélte, míg Weinberger Mózes vádlottat felmentette és szabadlábra helyezte.

Az ítéletnek Horváth János és Rozenzweig Hermannra vonatkozó része ellen a védő ügyvédek, Weinberger Mózesre vonatkozó része ellen a vádhatóság emelt panaszt.

Az esküdtszéki főtárgyalás első ciklusa véget ért. Mielőtt az ennek lefolyását feltűntető, kimerítő tudósításunkat bezárnók, a közvéleménynek adunk kifejezést, midőn elismeréssel emlékezünk meg Staniszlavszky Adolf törvényszéki elnökről, aki az öt napig húzódtó, valóban fárászó tárgyalást a legnagyobb tapintattal, lakadást nem ismerő kitartással, a legkisebb körülményre is kiterjedő éber figyelemmel, biztos kézzel, ritka gyakorlatossággal vezette, ügyelve szintelenül arra, hogy a tárgyalás keretében nem vágó legcsekélyebb körülmény se kerüljön felszínre.

Elismerés illeti a vádhatóságot is, midőn főleg a főtárgyalás második napján a gyujtogatással vádolt Nagy Teréz bűnyüében mondott vádbeszédében rámutatott a nővel szemben fennálló társadalmi betegségre, melynek vádlott is áldozata lett s mely bűnének enyhítéséül szolgált.

Derekanak megállta helyét a védelem is, nem hagyva figyelmen kívül legcsekélyebb körülményt sem, ami védeniük előnyére szolgált: a jelen volt hallgatóság közhelyesléseivel találkozott jeles védbeszédük fényes bizonyítva volt a leglelküismeretesebb eljárásnak, melylyel védeniük ügyét felkarolta s az egész ügyet teljes megvilágításba helyezték, ami bizonyára nagy befolyással volt az esküdtek verdiktjének megalkotásában.

Méltó dícséret illeti az esküdteket is, akik első, terhes munkájukat nyugodt higgadissággal, fáradságot nem kímélő kitartással végezték és verdiktjuk a közvélemény igazi megnyilatkozása volt.

A soproni kereskedelmi- és iparkamra köréből.

Meghívó

a soproni kerületi kereskedelmi és iparkamara csütörtökön folyó 1900. évi március hó 1-én délután 1/24 órakor, a kamara saját üléstermében tartandó rendes közös ülésére.

Kelt Sopronban, 1900. évi február hó 8-án.

Az elnök:

Ullein József, s. k.

Tárgysorozat:

I. Elnöki jelentés az utolsó ülés óta beérkezett s részben elnökiileg elintézett fontosabb ügyekről.

II. Titkári jelentés az ügytorgalomról.

III. Ó nagyméltósága a kereskedelmi m. kir. miniszter urnak mult évi december hó 1-én 65.746/IX. szám alatt a hazai gyártmányu gyufák támogatása tárgyában kelt magas leirata, a kereskedelmi szakosztály vonatkozó javaslatával.

IV. Ó nagyméltósága mult 1899. évi december hó 23-án 77.054/IX. szám alatt a kamara 1900. évi költség-előirányzata tárgyában érkezett magas leirata, elnöki jelentéssel.

V. Ó nagyméltósága mult 1899. évi december hó 3-án 77.418/VIII. szám alatt Nezsider község piaci hely-pénzdiszabályzata tárgyában érkezett magas leirata, az iparszakosztály vonatkozó javaslatával.

VI. Ó nagyméltósága mult 1899. évi december hó 1-én 78.896/VIII. szám alatt a szobapatétyas tárgyában érkezett magas leirata, az ez ügyben meghallgatott szak-értekezlet javaslatával.

VII. Ó nagyméltósága mult 1899. évi debember hó 12-én 79.619/VIII. szám alatt az ingatlanok forgalmának és kereskedelmi ügyleteknek közvetítésével foglalkozó ügynők intezményének szabályozása tárgyában érkezett magas leirata, a kereskedelmi szakosztály vonatkozó javaslatával.

VIII. Ó nagyméltósága f. évi január hó 4-én 80.929/VIII. B. 899. szám alatt a tojáskereskedés fejlesztése tárgyában érkezett magas leirata a kereskedelmi szakosztály vonatkozó javaslatával.

IX. Ó nagyméltósága folyó évi január hó 2-án 81.201/VIII. B. 899. szám alatt a rongykereskedés fejlesztése tárgyában érkezett magas leirata, a kereskedelmi szakosztály vonatkozó javaslatával.

X. Ó nagyméltósága folyó évi január hó 21-én 82.023/IX. 899. szám alatt a Sopronban létesítendő állami iparszakiskola tárgyában érkezett magas leirata, az iparszakosztály vonatkozó javaslatával.

XI. Ó nagyméltósága folyó évi január hó 3-án 82.640/VI. 899. szám alatt, Szerbiába irányuló kivitelünk fejlesztése tárgyában érkezett magas leirata, az iparszakosztály vonatkozó javaslatával.

XII. Ó nagyméltósága folyó évi január hó 19-én 83.811/VIII. B. 899. szám alatt a csomagokban aruit cikkek mennyiség-tartalmának helyes megjelöléséről szolo 1893. évi XXXIV. t. c. 2. §-a értelmében kiadando rendelettervezet tárgyában érkezett magas leirata, a kereskedelmi szakosztály vonatkozó javaslatával.

XIII. Ó nagyméltósága mult 1899. évi december hó 20-án 84.306/VIII. A. szám alatt az ipartörvény 175. §-a szerint alkotandó ipartanácsok tárgyában érkezett magas leirata, az iparszakosztály vonatkozó javaslatával.

XIV. Ó nagyméltósága folyó évi január hó 19-én 85.366. szám alatt a tisztességtelen eljárásnak a kereskedelemben való megakadályozására vonatkozó intezkedésekre nézve kidolgozott tervezet tárgyában érkezett magas leirata, a kereskedelmi szakosztály vonatkozó javaslatával.

XV. Ó nagyméltósága f. évi január hó 3-án 86.014/VIII. 99. szám alatt Sopronvarmeger törvényhatóságának a házalo-kereskedés korlatozása tárgyában alkotott szabályrendelete kérdésében érkezett magas leirata, a kereskedelmi szakosztály vonatkozó javaslatával.

XVI. Ó nagyméltósága mult 1899. évi december hó 31-én 86.400/VIII. A. szám alatt a hentes iparnak mészáros ipar folytatására feljogosító iprigazolvány alapján való gyakorolhatása kérdésében érkezett magas leirata, az e tárgyban meghallgatott szakertekezlet javaslatával.

XVII. Ó nagyméltósága f. évi január hó 5-én 88.732/899. szám alatt a liverpooli főconsulatus területére irányuló kiviteli kereskedelem fejlesztése tárgyában érkezett magas leirata, a kereskedelmi szakosztály vonatkozó javaslatával.

XVIII. Ó nagyméltósága f. évi január hó 13-án 687/VI. szám alatt a kamara mult 1899. évi 6830. számu felterjesztésére érkezett magas leirata.

XIX. Ó nagyméltósága folyó évi január hó 20-án 1234. szám alatt a vám- és kereskedelmi szerződések megújítása tárgyában érkezett bizalmas leirata, az elnökség vonatkozó javaslatával.

XX. Ó nagyméltósága folyó évi január hó 19-én 1358/VIII. szám alatt Zalaegerszeg r. t. városnak a vásári rendtartás tárgyában alkotott szabályrendelete ügyében érkezett magas leirata, az iparszakosztály vonatkozó javaslatával.

XXI. Ó nagyméltósága mult 1899. évi október hó 23-án 65.356/VIII. szám alatt a kereskedelmi üzletek vasárnapi munkaszünetre tárgyában érkezett magas leirata, a kereskedelmi szakosztály vonatkozó javaslatával.

XXII. A marosvásárhelyi társkamarának a söröspalackok hitetesítése és szállítása tárgyában kereskedelemügyi miniszter ur Ó nagyméltóságához intézett kétrendbeli felterjesztése, az iparszakosztály vonatkozó javaslatával.

XXIII. A szegedi társkamarának átírata a m. kir. honvédség és cs. és kir. hadsereg Magyarországon beszerzendő összes ruházati és a kisipar által előállitható más ipari cikkeknek a kisipar számára való biztosítása tárgyában, az iparszakosztály vonatkozó javaslatával.

XXIV. A temesvári társkamarának a bormagykereskedésekben adómentesen árusitható bormennyiség minimumának, valamint a borvásárlásoknak az adójögbőlönél való előzetes bejelentése tekintetében előirt határidőnek leszállítása iránt a kereskedelmiügyi miniszter ur Ó nagyméltóságához intézett felterjesztése, a kereskedelmi szakosztály vonatkozó javaslatával.

XXV. Az „Országos Iparegyesület“ igazgatóságának az országoa iparpártolási akció tárgyában érkezett átírata, az iparszakosztály vonatkozó javaslatával.

XXVI. Sopron sz. kir. város tanácsának 1899. évi

6-ik napján d. e. 10 órája határidőül kitzetik és ahhoz venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen az 1881. évi LX. t.-cz. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX t.-cz. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Zala-Egerszegen, 1900. február hó 5-én.

Nagy Sándor kir. bir. végrehajtó.

Hirdetmény.

A zala-egerszegi izr. betegsegelyző egyesület »Maskileldal« rendes évi közgyűlését f. évi március hó 11-én d. u 4¹/₂ órákor fogja megtartani, melyre az egyesület tagjai tisztelettel meghívotnak.

Napirend:

1. Jegyzőkönyvi hitelesítők kiküldése.
2. Elnöki jelentés.
3. Zárszámadás és előterjesztése.
4. Flmentvény megadása.
5. Új tagok felvétele, És végre:
6. Indítványok tárgyalása.

Kelt a zala-egerszegi »Maskileldal« betegsegelyző egyeletnek Zala Egerszegen 1900. évi február hó 15-én tartott képviselői üléséből.

Jámbor Samu sk, Búchler Jakab sk,
titkár. elnök.

Meghívó.

A váliczkavölgyi vízi társulat 1900. évi március 7-én d. e. 9 órákor Zal-Egerszegen a városházi helyiségben évi rendes választmányi és közgyűlését tartja.

Tüzetes tárgyai a következők:

1. Elnöki megnyitó és a határozat-képesség megállapítása.
2. A társulati pénztárnok és a számvizsgáló bizottság jelentése az 1899. évi pénztári kezeléstről.
3. A társulati igazgató jelentése az 1899. év folyamán teljesített munkálatokról a csatorna állapotáról.
4. Költségvetési előirányzat 1900. évre.
5. Szavazatok lajstromának megállapítása.
6. A számvizsgáló bizottság újra alakítása.

Zala-Egerszegen, 1900. évi február hó 18-án.

Dr. Czinder István sk.
társulati elnök.

Mindenütt kapható.

Kalodont
Elismert legjobb fogtisztítószer.

Kiadó lakás.

1900. május hó 1-re kiadó

6 szoba

kerttel, istállóval, vagy istálló nélkül.

Körmeny-utca 53. sz.
Értekezhetni

Skublics Zsigmond urnál
Budapest.

Damjánich utca 28. szám.

Bor eladás

nagyban és kicsinyben.

- 1 liter asztali bor 1898 évi 48 fill.
1 » saját term. 1898 » 64 »
1 » Balaton mel-
léki 1896 » 90 »
1 » villányi vő-
rös bor 1 kor.
1 » villányi gyöngye 2 kor.

Palesztinai és másnemű borok

7/10 bouteliákban 1 kor. 20 filltől
4 korig.

Nagybani vételnél olcsóbban kapható.

Zala-Egerszeg, 1900. évi február havában.

Hubinszky Adolf
fűszer, vas- és mag
kereskedésében.

Szőlő bérbeadás.

Aiulírott mint elhalt Kovács Klára asszonyság hagyatékának gondnoka, közhírré teszem, hogy a hagyatékhoz tartozó, a bessenyői határban levő,

lukahegyi szőlőbirtokot

1900. évi március 14 én délutun 2 órákor a helyszínen újból egy évre, a már létező szerződés értelmében kiadom olyképen, hogy a bérbevevő az árverés alkalmával leltött bérleti összeg felét azonnal a helyszínen köteles lafizetni, míg a másik felét 1900. évi szeptember 24-én.

Figyelmeztetem a bérbe venni akarókat, hogy a helyszínen az árverés megkezdése előtt, a volt szerződés felolvasása után a többet ígérőnek a birtokot kiadom a szerződés szigorú megtartásának kötelezettsége mellett.

Zala-Egerszeg, 1900. február 21-én.

PACZONAY SÁNDOR
gondnok.

Bor.

1-4 éves homoki ó-siller vagy fehér bor erősség és év szerint 100 literenként 22-24-28-32 frt. Uj bor (fejtve) minőség szerint 16-18-20-24-28 frt. Tessék »Bor árjegyzéket« kérti. Rendelő hordót kaphat, mely beszerzési áron számítottatól s ugyanily arban 6 heten belül, bér mentve, utánvét nélkül, sértetlen állapotban vissza is vétetik s annak ára postautalványon el lesz küldve. A rendelő nyugodt lehet, hogy eredeti tiszta minőségű borhoz juttatom: erről jó hírnevem nyújt kezeséget. Borüzlethez 20-40.000 forinttal 12-14% jövedelem biztosítása mellett társ kerestetik.

Nemes eperfa ojtvány.

Kitűnő piros, fehér és kék fajokban, 6 láb magasán ojtva, 2-3-4-5 éves igen erős csemete, erősség szerint 30 krtól 60 krig 10 frt vételnél 20 százalék, 25 forintnál 25 százalék, 50 forintnál 33 százalék, 100 forintnál 40 százalék engedmény. Az eperfa elég jól árnyékol, ellensége nincs, minden évben bőven terem, gyümölcsét ugy e két, mint a többiárukat egyaránt szeretik; kitűnő palinka is főzhető belőle. Czegeleden igen jövedelmező fának ismerjük. Kár volna házunk, kertünk, szőlők vagy egyéb birtokunkat e nélkül hagyni.

Birs ojtványok.

Rendkívül nagy gyümölcsű fajokban (kanstantinápolyi, portugali, óriás stb.) melyek az ültetés évében már gyümölcsöz hoznak, azután pedig rendkívül bőven teremnek. Faja igénytelen, betegség és ellenségtől egyaránt mentes. Vannak rendelőim, kik ezerszámra ültetik, mert rendkívül hamar teremnek- gyümölcse kedves, sokáig eláll magas árban értékesíthető és sokféleképen fel is dolgozható. A 2-3-4-5 éves, rendkívül szép és gazdag gyökere, fák darabja erősség szerint 25 krtól 50 krig. Nagyobb vételnél olyan engedmény adatik, mint az epernél.

Lasponya ojtványok.

Gyümölcse ép oly értékes, mint a birse és fája ugyanolyan áron adatik el.

Spanyol meggy fekete.

(Pándi vagy kőrisi meggy). Termékenységet előmozdítandó, háromszor lett permetezve s így ha azt folytatolag permetezzük, bőven fog teremni. Faja egészséges, gyümölcse rendkívül kezesett, mert befőzésre legalkalmasabb. 2-3-4-5 éves, rendkívül szép és gazdag gyökerű fák árba 15 frt 50 kr. Nagyobb vételnél ugyanaz az engedmény adatik, mint az epernél.

Diófa.

A 6-8 láb magas, rendkívül gazdag gyökerű, tele belű és könnyű töretű, 2-3-4 éves diófák ára erősség szerint 20 krtól 50 krig. Nagyobb vételnél ugyanolyan engedmény, mint az epernél.

Minden másféle nemes

gyümölcsfák, nevezetesen körte, alma, szilva, ősz és kajszinbarack, eseresznye, meggy, szelíd gesztenye, magas dereku és tsrpe állásúakban, — erősség szerint 20 krtól 50 krig szintén kaphatók.

Kiselejtezett nemes ojtványok,

2-3-4-5 éves életerős példányokban, azok kora és erőssége szerint 2-5-7-10-15 kr. árban.

Mindenféle vadoncok

erősség szerint 5 frt 85 krtól 10 frtig ezrenkint.

Kerti eszközök.

Kitűnő és tartós anyagból rendkívül szilárdan készül horolók (sarabolók), szőlő ültető vasak, továbbá kerti fűrészek, ollók, görbe szemző- és ojtó kések, ezenfelül jelfa és ojtó-kenőcs igen olcsó árak mellett rendelhető meg.

Ar és névjegyzéket küld:

UNGVÁRI LÁSZLÓ föld-, szőlő és CEGLÉDRÖL.
faiskola-birtokos

Gazdasági gépek, bányai ekék, mindenféle eke részek, gazdasági és háztartási cikkek legnagyobb raktára.

A leg megbízhatóbb erfurti

k e r t i m a g v a k

eredeti hazai és Németországból behozott

burgondi répa magok

saját, »Röber«-féle tisztító gépen aranka mentesen tisztított.

Lóher és lucerna mag perje magvak, Timót Mohar mag nagy mennyiségben a legolcsóbban kapható, jót állás mellett.

Zala-Egerszeg 1900. február havában.

Hubinszky Adolf
fűszer, vas- és mag kereskedésében.

Cement mész, elszigetelő, tetőlemezek és építési anyagok
r a k t á r a.

